

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 13. 7. 2016
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorým sa zriaďuje rámec Únie pre presídľovanie a ktorým sa mení nariadenie
Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Únia sa usiluje o integrovanú, udržateľnú a ucelenú migračnú politiku založenú na solidarite a spravodlivom rozdelení zodpovednosti, ktorá môže fungovať tak v pokojných časoch, ako aj v časoch krízy. *Európska migračná agenda*¹ položila základy nepretržitej práce Komisie s cieľom riešiť tak bezprostredné, ako aj dlhodobé výzvy pri riadení migračných tokov komplexným a účinným spôsobom.

Presídľovanie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti je jednou z možností, ktorá sa môže ponúknuť vysídleným osobám, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, aby mohli legálne a bezpečne vstúpiť na územie členských štátov a získať ochranu na tak dlho, ako ju budú potrebovať. Je takisto nástrojom medzinárodnej solidarity a spoločnej zodpovednosti s tretími krajinami, do ktorých alebo v rámci ktorých bol vysídlený veľký počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, ako aj riadenia migrácie a krízového riadenia.

Presídlenie je neoddeliteľnou súčasťou širšieho cieľa, ktorým je zabezpečiť, aby bola ochrana poskytnutá tým, ktorí ju potrebujú, a zároveň znížovať počet neregulárnych a nebezpečných trás, ktoré sa využívajú na získanie takejto ochrany, predchádzať tomu, aby z nich mali zisk prevádzачské siete, a preukázať solidaritu s krajinami v regiónoch, do ktorých alebo v rámci ktorých bol vysídlený veľký počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, tým, že sa pomôže zmierniť tlak na tieto krajiny.

Úrad vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov (UNHCR) odhaduje, že počet osôb, ktoré potrebujú presídlenie, v roku 2017 prekročí 1,19 milióna ľudí na celom svete, pričom v roku 2015 bolo na celom svete presídlených iba približne 80 000 osôb. UNHCR za posledné roky vyzýval EÚ a jej členské štáty, aby navýšili záväzky týkajúce sa prijímania utečencov prostredníctvom udržateľných programov pre presídľovanie, okrem iného podporou kampane z roku 2012, ktorú viedla Medzinárodná organizácia pre migráciu (IOM) a päť mimovládnych organizácií pôsobiach v oblasti ochrany utečencov a ktorej cieľom je do roku 2020 presídliť 20 000 osôb ročne².

Ako Komisia uviedla vo svojom oznámení zo 6. apríla 2016 *Smerom k reforme spoločného európskeho azylového systému a zlepšeniu možností legálnej migrácie do Európy*³, jej snahou je na základe doterajších skúseností vytvoriť štruktúrovanejší, harmonizovaný a trvalý rámec pre presídľovanie v celej Únii. Takýto rámec na usmernenie budúceho úsilia o presídľovanie v Únii je potrebný, keďže súčasná absencia spoľahlivejšieho a spoločného prístupu Únie k presídľovaniu brzdí schopnosť EÚ dosahovať jej ciele politiky. Hoci sa presídľovanie v EÚ

¹ COM(2015) 240 final.

² Amnesty International, CCME, ECRE, ICMC a Save me.

³ COM(2016) 197 final.

uskutočňuje už mnoho rokov, doteraz boli všetky iniciatívy buď súborom národných alebo multilaterálnych programov, alebo boli organizované *ad hoc*.

V rámci Európskeho fondu pre utečencov a následne v rámci Fondu pre azyl, migráciu a integráciu (AMIF) bolo na úrovni Únie dohodnutých niekoľko aspektov presídľovania na účely poskytovania cielených finančných stimulov, konkrétne prostredníctvom spoločných priorít v oblasti presídľovania. Dopĺňala to praktická spolupráca medzi členskými štátmi, a to aj prostredníctvom Európskeho podporného úradu pre azyl (EASO) a Európskej siete pre presídľovanie.

Vychádzajúc zo súčasných iniciatív v oblasti presídľovania a prijímania osôb z humanitárnych dôvodov v rámci EÚ, ako aj zo skúseností získaných v rámci národných programov presídľovania, cieľom tohto legislatívneho návrhu je vytvorenie rámca Únie pre presídľovanie s cieľom uľahčiť politiku Únie v oblasti presídľovania a stanoviť spoločný a harmonizovaný prístup s jednotným postupom. Znížili by sa tým rozdiely medzi vnútroštátnymi postupmi presídlenia a posilnilo by sa postavenie Únie, vďaka ktorému by mohla dosiahnuť svoje ciele politiky aj v globálnom meradle. Únia by mala dokázať vystupovať na medzinárodných fórach jednotne, prispievať ku globálnym presídľovacím iniciatívam jedným spoločným záväzkom, a tým viac zviditeľniť úsilie EÚ s cieľom presvedčiť svojich medzinárodných partnerov o tom, aby prevzali svoj podiel zodpovednosti, pričom členské štáty by postupne zintenzívnili spoločné úsilie v oblasti presídľovania.

Cieľom návrhu je najmä: zabezpečiť spoločný prístup k bezpečnému a legálnemu príchodu do Únie pre štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, ktorý by migrantov zároveň chránil pred zneužívaním zo strany prevádzачských sietí a pred ohrožovaním ich životov pri pokuse dostať sa do Európy; pomôcť znížiť tlak na azylové systémy členských štátov spôsobený spontánnymi príchodmi migrantov; umožniť rozdelenie si zodpovednosti za ochranu s krajinami, do ktorých alebo v rámci ktorých bol vysídlený veľký počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, a pomôcť zmierniť tlak na tieto krajiny; zabezpečiť spoločný príspevok Únie ku globálnemu úsiliu v oblasti presídľovania.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Návrh je v súlade s nasledujúcimi iniciatívami v oblasti presídľovania a prijímania osôb z humanitárnych dôvodov vykonávanými na úrovni EÚ a dopĺňa ich.

Dňa 20. júla 2015 zástupcovia vlád členských štátov zasadajúcich v Rade prijali závery⁴ o presídlení 22 504 osôb, ktoré jednoznačne potrebujú ochranu, prostredníctvom multilaterálnych a národných programov, spolu s pridruženými štátmi, na základe *odporúčania* Komisie *týkajúceho sa európskeho systému presídľovania*⁵ na presídlenie 20 000 osôb. Komisia pravidelne informuje o vykonávaní týchto záverov, a to najmä prostredníctvom správ o premiestňovaní a presídľovaní⁶.

⁴ 11097/15.

⁵ C(2015) 3560 final.

⁶ Odkaz na správu, ktorá sa má prijať 13. júla.

Komisia 15. decembra 2015 prijala *odporúčanie o dobrovoľnom systéme prijímania osôb z humanitárnych dôvodov s Tureckom*⁷ s cieľom vytvoriť solidaritu s Tureckom a rozdeliť si s ním zodpovednosť za ochranu osôb vysídlených do Turecka v dôsledku konfliktu v Sýrii, ktorého mnohé prvky boli súčasťou vykonávania vyhlásenia EÚ a Turecka z 18. marca 2016. Vo vyhlásení EÚ a Turecka sa dohodlo, že za každého Sýrčana, ktorý bude z gréckych ostrovov vrátený do Turecka, bude iný Sýrčan presídlený z Turecka do EÚ, pričom sa zohľadnia kritériá OSN týkajúce sa zraniteľnosti.

Komisia 21. marca 2016 predložila návrh rozhodnutia Rady, ktorým sa mení rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1601 o zavedení dočasných opatrení v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Talianska a Grécka⁸. Tento návrh členským štátom umožňuje použiť 54 000 pôvodne plánovaných miest na premiestnenie na účely prijatia Sýrčanov z Turecka prostredníctvom presídlenia, prijímania osôb z humanitárnych dôvodov alebo iným legálnym spôsobom. Členské štáty by si tak mohli odpočítať od počtu žiadateľov, ktorí majú byť premiestnení, počet Sýrčanov presídlených z Turecka na ich územie. Tieto počty by sa pripočítali k záväzkom plneným podľa záverov o presídľovaní z 20. júla 2015.

Predkladané nariadenie je základnou súčasťou spoločného európskeho azylového systému a je v plnom súlade s prvým balíkom legislatívnych návrhov na jeho reformu, ktorý bol predložený 4. mája 2016, a to vrátane návrhu prepracovaného znenia nariadenia Dublin III⁹, prepracovaného znenia nariadenia Eurodac¹⁰, návrhu na zriadenie Agentúry Európskej únie pre azyl¹¹, ako aj s druhým balíkom legislatívnych návrhov, do ktorého patrí reforma smernice o konaní o azyle¹², smernice o podmienkach prijímania¹³ a kvalifikačnej smernice¹⁴.

Nápravný mechanizmus stanovený v návrhu reformy nariadenia Dublin III zohľadní počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu a ktoré boli členskými štátmi skutočne presídlené. Na účely výpočtu nápravného mechanizmu rozdeľovania sa počet presídlených osôb pripočíta k počtu žiadostí o medzinárodnú ochranu. Tým sa potvrdzuje význam, ktorý sa pripisuje úsiliu o vytvorenie legálnych a bezpečných spôsobov migrácie do Európy.

S cieľom zabezpečiť súlad s *acquis* v oblasti azylu by sa osobám vybraným na presídlenie mala poskytnúť medzinárodná ochrana. Ustanovenia týkajúce sa obsahu medzinárodnej ochrany uvedené v *acquis* v oblasti azylu by sa preto mali uplatňovať od okamihu, keď sú presídlené osoby na území členských štátov. Okrem toho by bolo vhodné zmeniť nariadenie xxxx/xx/EÚ [nové prepracované znenie nariadenia Eurodac], aby sa zabezpečilo, že členské štáty môžu uchovávať údaje presídlených osôb v systéme Eurodac, kde sa s nimi zaobchádza ako so žiadateľmi o medzinárodnú ochranu, aj keď nepodali žiadosť o medzinárodnú ochranu

⁷ C(2015) 9490.

⁸ COM(2016) 171 final.

⁹ COM(2016) 270 final.

¹⁰ COM(2016) 272 final.

¹¹ COM(2016) 271 final.

¹² COM(2016) xxx final.

¹³ COM(2016) xxx final.

¹⁴ COM(2016) xxx final.

v členských štátoch. Členským štátom by to umožnilo sledovať prípadný sekundárny pohyb presídlených osôb z členského štátu presídlenia do iných členských štátov.

Pri vykonávaní rámca pre presídľovanie bude zohrávať úlohu [Agentúra Európskej únie pre azyl], keďže členské štáty ju budú môcť požiadať o pomoc pri koordinácii technickej spolupráce a uľahčení spoločného využívania infraštruktúry v súlade s návrhom na vytvorenie Agentúry Európskej únie pre azyl.

Úspech alebo neúspech presídlenia závisí aj od včasnej, účinnej a úspešnej integrácie presídlených osôb. *Akčný plán pre integráciu štátnych príslušníkov tretích krajín*¹⁵ predložený 7. júna 2016 prispeje aj v tomto ohľade. Medzi prioritné opatrenia v tomto pláne patrí zapojenie sa do opatrení pred odchodom a príchodom osôb, ktoré sú zacielené tak na prichádzajúcich z tretích krajín, ako aj na prijímajúcu spoločnosť. Takéto opatrenia môžu byť prospešné pre jednotlivcov, ktorí z najrôznejších dôvodov prichádzajú legálne do EÚ, ale môžu byť mimoriadne dôležité pre prípravu presídlenia osôb, ktoré potrebujú ochranu.

Toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby bola dotknutá smernica 2004/38/ES o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov.

Mimoriadne dôležitá je mobilizácia rôznych politík a nástrojov na zintenzívnenie diplomatickej, technickej a finančnej spolupráce Únie s tretími krajinami pri riadení migrácie. Ako sa uvádza v oznámení Komisie o vytvorení nového rámca partnerstva s tretími krajinami v rámci európskej migračnej agendy¹⁶, Únia sa bude usilovať o partnerstvá s kľúčovými tretími krajinami pôvodu a tranzitu prostredníctvom súdržnej a cielenej angažovanosti, v rámci ktorej Únia a jej členské štáty budú konať koordinovane. Týmto rámcom partnerstva by sa okrem iného mala zvýšiť podpora pre osoby, ktoré potrebujú ochranu, v ich krajinách pôvodu a tranzitu a vytvoriť skutočná perspektíva presídlenia do Únie na odradenie od neregulárnych a nebezpečných ciest a záchranu životov. Tento legislatívny návrh je priamym dôkazom záväzku Únie poskytovať pomoc krajinám vystaveným najväčšiemu migračnému tlaku a odradiť ľudí od nebezpečných ciest tak, že sa im poskytnú alternatívne legálne spôsoby migrácie.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Tento návrh je v súlade s komplexnou dlhodobou politikou na lepšie riadenie migrácie, ako ju stanovila Komisia v *európskej migračnej agende*. V nej boli rozpracované politické usmernenia predsedu Junckera do súboru súdržných a vzájomne sa posilňujúcich iniciatív založených na štyroch pilieroch. K týmto pilierom patrí zníženie motivácie využívať neregulárnu migráciu, zabezpečenie vonkajších hraníc a záchrana životov, silná azylová politika a nová politika v oblasti legálnej migrácie.

¹⁵ COM(2016) 377 final.

¹⁶ COM(2016) 385 final.

Tento návrh, ktorý ďalej prispieva k dosiahnutiu cieľa spočívajúceho v posilnení azylovej politiky Únie, by sa mal chápať ako súčasť širšej politiky na úrovni EÚ, ktorej cieľom je budovanie spoľahlivého a účinného systému pre udržateľné riadenie migrácie do budúcnosti.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Tento návrh je súčasťou opatrení, ktoré tvoria spoločný európsky azylový systém. Jeho snahou je prispieť k riadeniu prílevov štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti žiadajúcich o medzinárodnú ochranu tak, že sa ním poskytnú legálne spôsoby na získanie medzinárodnej ochrany v partnerstve a spolupráci s tretími krajinami. Cieľom tohto návrhu je zriadiť rámec Únie pre presídľovanie so spoločnými postupmi pre prijímanie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, z vybraných tretích krajín, do ktorých alebo v rámci ktorých boli vysídlení, na územie členských štátov s cieľom ponúknuť im medzinárodnú ochranu. Návrh sa teda zakladá na článku 78 ods. 2 písm. d) (spoločné postupy) a g) (partnerstvo a spolupráca s tretími krajinami) ZFEÚ. Podľa toho právneho základu treba použiť riadny legislatívny postup.

• Variabilná geometria

V súlade s ustanoveniami protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pripojeného k ZFEÚ sa Spojené kráľovstvo a Írsko nezúčastňujú na prijímaní navrhovaných opatrení Radou podľa tretej časti hlavy V ZFEÚ. Spojené kráľovstvo a Írsko môžu oznámiť Rade do troch mesiacov od predloženia návrhu alebo iniciatívy, že si želajú zúčastňovať sa na prijatí a uplatňovaní týchto navrhovaných opatrení, alebo kedykoľvek po ich prijatí, že prijímajú takéto opatrenie.

V súlade s ustanoveniami protokolu č. 22 o postavení Dánska pripojeného k ZFEÚ sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní navrhovaných opatrení Radou podľa tretej časti hlavy V ZFEÚ. Dánsko môže kedykoľvek v súlade so svojimi ústavnými požiadavkami oznámiť ostatným členským štátom, že si želá v plnej miere uplatňovať všetky príslušné opatrenia prijaté na základe hlavy V ZFEÚ.

Európske spoločenstvo uzavrelo dohody s Islandom, Nórskom, Švajčiarskom a Lichtenštajnskom o ich pridružení k „dublinskému *acquis/acquis* Eurodac“. Tento návrh nerozvíja „dublinské *acquis/acquis* Eurodac“, a preto neexistuje povinnosť oznámiť Komisii v mene pridružených štátov, že prijímajú toto nariadenie, keď ho prijme Európsky parlament a Rada. Pridružené štáty sa však môžu rozhodnúť dobrovoľne sa zúčastňovať na rámci Únie pre presídľovanie stanovenom v tomto nariadení.

• Subsidiarita

Keď sa postupy členských štátov týkajúce sa presídľovania do určitej miery harmonizujú, zvýši sa pravdepodobnosť, že osoby oprávnené na presídlenie neodmietnu presídlenie do jedného členského štátu namiesto do iného členského štátu. Takouto harmonizáciou by sa zvýšil aj celkový vplyv Únie voči tretím krajinám, pokiaľ ide o politické opatrenia a dialógy

a rozdelenie zodpovednosti s tretími krajinami, do ktorých alebo v rámci ktorých bol vysídlený veľký počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu. Tieto ciele nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a účinkov daného rámca Únie pre presídľovanie, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

- **Proporcionalita**

Forma nariadenia a jeho obsah neprekračujú rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie cieľov návrhu, ktorými sú a) zmenšiť rozdiely medzi vnútroštátnymi praktikami a postupmi presídľovania; b) poskytnúť štátnym príslušníkom tretej krajiny a osobám bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, legálny a bezpečný príchod na územie členských štátov; c) pomôcť znížiť riziko rozsiahleho neregulárneho prílevu štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti na územie členských štátov, a tým znížiť tlak na azylové systémy členských štátov spôsobený spontánnymi príchodmi; d) vyjadriť solidaritu s krajinami v regiónoch, do ktorých alebo v rámci ktorých bol vysídlený veľký počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, tým, že sa pomôže zmierniť tlak na tieto krajiny; e) napomáhať dosiahnutie cieľov zahraničnej politiky Únie posilnením pozície Únie voči tretím krajinám a f) účinne prispievať ku globálnym iniciatívam v oblasti presídľovania jednomyseľným vystupovaním na medzinárodných fórach a s tretími krajinami.

Obsah vychádza zo skúseností získaných pri existujúcich iniciatívach v oblasti presídľovania v rámci EÚ a existujúcich praktík presídľovania členských štátov, a to najmä štandardných operačných postupov, ktorými sa riadi vykonávanie systému presídľovania s Tureckom stanoveného vo vyhlásení EÚ a Turecka z 18. marca 2016.

- **Výber nástroja**

Nariadenie bolo zvolené z toho dôvodu, aby sa dosiahla väčšia miera zblížovania pri postupe presídlenia, ktorá by zodpovedala miere zblížovania pri konaní o azyle, pre ktoré sa takisto navrhuje nariadenie. Hoci sa v ňom vychádza z existujúcich praktík presídľovania členských štátov, a to najmä štandardných operačných postupov, ktorými sa riadi vykonávanie systému presídľovania s Tureckom stanoveného v oznámení z 18. marca 2016, nariadenie umožňuje dosiahnuť väčšiu mieru zblížovania týchto praktík presídľovania ako smernica, ktorá nie je priamo uplatniteľná a ponecháva výber formy a metódy na členských štátoch. Táto väčšia miera zblížovania umožní väčšiu synergiu pri vykonávaní rámca Únie pre presídľovanie a prispeje k tomu, aby osoby oprávnené na presídlenie v menšej miere odmietali presídlenie do určitého členského štátu a aby presídlené osoby upustili od sekundárneho pohybu. Okrem toho sa predpokladá, že ročné plány Únie pre presídľovanie a cielené systémy Únie pre presídľovanie, ktoré sú nevyhnutné pre fungovanie rámca Únie pre presídľovanie, budú prijaté inštitúciami Únie, a preto je nariadenie vhodným nástrojom.

3. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI

Konzultácie s členskými štátmi a pridruženými štátmi, ako aj vysokým komisárom OSN pre utečencov (UNHCR), Medzinárodnou organizáciou pre migráciu (IOM) a úradom EASO sa uskutočnili 6. apríla 2016 v rámci šiesteho fóra o presídľovaní a relokácii. Tieto konzultácie

so zainteresovanými stranami sa uskutočnili na základe dokumentu na rokovanie, ktorý im bol zaslaný ešte pred zasadnutím.

Všetky tieto zainteresované strany sa zhodli na potrebe zvýšiť úsilie pri poskytovaní bezpečných a legálnych možností získať medzinárodnú ochranu v Únii namiesto nebezpečného a neregulárneho príchodu migrantov. Mnohé zainteresované strany podčiarkli povinnosť Únie prevziať na seba viditeľnú úlohu v rámci globálneho úsilia v oblasti presídľovania a potrebu väčšej koordinácie úsilia členských štátov v oblasti presídľovania.

Zatiaľ čo niektorí obhajovali právne záväzný rámec s účasťou všetkých členských štátov na základe jediného záväzku Únie v oblasti presídľovania a rozdelenie zodpovednosti medzi členské štáty na základe spravodlivého distribučného kľúča, iní boli viac naklonení dobrovoľným záväzkom členských štátov.

Panovalo spoločné presvedčenie, že presídľovanie môže za určitých okolností posilniť pozíciu Únie pri prejednávaní politických opatrení a dialógov s tretími krajinami, prípadne aj prostredníctvom cielených a individuálne prispôbených stratégií.

Viacere zainteresované strany pripomenuli diskusie o štandardných operačných postupoch, ktorými sa riadi systém presídľovania s Tureckom stanovený vo vyhlásení EÚ a Turecka z 18. marca 2016, a uvažovali o možnosti opätovne využiť niektoré z jeho prvkov v spoločnom prístupe Únie v oblasti presídľovania. Hoci viaceré členské štáty sa prikláňali k možnosti spoločne využívať infraštruktúry a zavádzať spoločné výberové misie s cieľom znížiť náklady, väčšina z nich bola proti spoločným opatreniam, a to aj v oblasti bezpečnostných kontrol.

Mnohé zainteresované strany zdôraznili osobitnú úlohu UNHCR v danom procese, najmä pokiaľ ide o identifikáciu osôb, ktoré sú oprávnené na presídlenie. Podporu získala aj možnosť, aby pri vykonávaní praktických opatrení zohrávali dôležitú úlohu aj ďalšie subjekty, napr. EASO a IOM.

Všetky členské štáty zdôraznili význam finančných prostriedkov Únie na podporu úsilia v oblasti presídľovania.

- **Základné práva**

Týmto návrhom nie je dotknuté právo na azyl a ochranu pred vyhodením alebo vrátením v súlade s článkami 18 a 19 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“). Pri navrhovaní rámca Únie pre presídľovanie, a najmä pri vymedzení kritérií oprávnenosti na presídlenie v článku 5 návrhu a postupu presídlenia v článkoch 10 a 11 návrhu, bola riadne zohľadnená potreba podporovať a dodržiavať práva dieťaťa, právo na rodinný život a právo na ochranu osobných údajov, ktoré sú zaručené, v danom poradí, v článkoch 24, 7 a 8 charty.

V tejto súvislosti sa osobitná pozornosť pri uplatňovaní a vykonávaní tohto nariadenia a delegovaných aktov prijatých na jeho základe venuje právam a zásadám zakotveným v Dohovore OSN o právach dieťaťa.

Podobne vzhľadom na Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu (Istanbulský dohovor) by sa mal pri výklade a uplatňovaní tohto nariadenia prijať prístup zohľadňujúci rodové hľadisko.

V návrhu sa takisto dodržiavajú všeobecné zásady rovnosti a nediskriminácie, keďže obsahuje výslovný zákaz diskriminácie pre členské štáty, vrátane z dôvodu pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického či iného presvedčenia, príslušnosti k národnostnej menšine, majetkových pomerov, rodinnej príslušnosti, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, zohľadňujúc sociálne alebo kultúrne väzby alebo iné charakteristiky, ktoré môžu uľahčiť integráciu v zúčastnenom štáte. Tým nie sú dotknuté prípady, keď je rozdielne zaobchádzanie nevyhnutné na uplatňovanie rozsahu pôsobnosti cieľného systému Únie pre presídľovanie a kritérií oprávnenosti v súlade s článkom 5 písm. a) a b).

4. VPLYV NA ROZPOČET

Na každú osobu presídlenú podľa tohto návrhu budú mať členské štáty zúčastňujúce sa na nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa zriaďuje Fond pre azyl, migráciu a integráciu (AMIF), nárok na 10 000 EUR z rozpočtu Únie. Maximálny celkový počet osôb, ktoré majú byť presídlené do Únie každý rok, určí Rada vo vykonávacích aktoch stanovujúcich ročné plány Únie pre presídľovanie.

Rozpočtový rok 2017 treba považovať za prechodný rok medzi systémom presídľovania vykonávaným podľa záverov z 20. júla 2015, ktorého cieľom je presídlenie 22 504 osôb, ktoré jednoznačne potrebujú medzinárodnú ochranu, prostredníctvom multilaterálnych a národných systémov spolu s pridruženými štátmi, a nadobudnutím účinnosti tohto návrhu. Preto by vplyv na rozpočet v roku 2017 mal byť menší ako v nasledujúcich rokoch.

5. ĎALŠIE PRVKY

• Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

Týmto návrhom sa vytvára **rámec Únie pre presídľovanie** na účely každoročného presídlenia určitého počtu štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti na územie členských štátov.

Jeho cieľom je umožniť Únii poskytovať štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobám bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, legálny a bezpečný príchod, ďalej prispieť k zníženiu rizika rozsiahleho neregulárneho prílevu štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, na územie členských štátov a prispieť k medzinárodným iniciatívam v oblasti presídľovania.

V tomto legislatívnom návrhu sa stanovujú základné prvky rámca, akým je stanovenie spoločných pravidiel Únie týkajúcich sa prijímania štátnych príslušníkov tretej krajiny prostredníctvom presídlenia, vrátane pravidiel o kritériách oprávnenosti a dôvodoch na vylúčenie, štandardných postupov, ktorými sa budú riadiť všetky fázy procesu presídľovania, postavenia, ktoré sa má priznať presídleným osobám, rozhodovacích postupov na

zabezpečenie jednotných podmienok vykonávania rámca a finančnej podpory úsilia členských štátov v oblasti presídľovania. Ich vykonávanie bude zahŕňať stanovenie ročných plánov Únie pre presídľovanie prostredníctvom vykonávacích aktov Rady a prijatie cielených systémov Únie pre presídľovanie prostredníctvom vykonávacích aktov Komisie.

Hlavnými prvkami návrhu sú:

– **Presídľovanie**

Presídľovanie znamená prijímanie štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu a ktorí boli vysídlení z krajiny ich štátnej príslušnosti alebo v rámci nej, na územie členských štátov na účely poskytnutia medzinárodnej ochrany. To isté platí pre osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu a ktoré sú vysídlené z krajiny ich predchádzajúceho obvyklého pobytu alebo v rámci nej.

– **Regióny alebo tretie krajiny, z ktorých sa má presídlenie uskutočniť**

Vo vykonávacích aktoch, ktorými sa stanovujú cielené systémy Únie pre presídľovanie a ročné plány Únie pre presídľovanie, Komisia a Rada pri určovaní regiónov alebo tretích krajín, z ktorých sa má presídlenie uskutočniť, zohľadňujú niekoľko faktorov, ktoré vypovedajú o situácii osôb, ktoré potrebujú ochranu, o krajinách, z ktorých by sa malo presídlenie uskutočniť, a o počte osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu a ktoré sú vysídlené do alebo v rámci určitých regiónov alebo tretích krajín. Dôležitým prvkom, na ktorom bude založené rozhodnutie Komisie, je účinná spolupráca tretích krajín s Úniou v oblasti migrácie a azylu. Na túto spoluprácu by sa malo prihliadať z hľadiska úsilia, ktoré tretia krajina vynakladá na zníženie počtu štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí z jeho územia neoprávnene prekračujú hranice Únie, z hľadiska ich spolupráce s Úniou v oblasti readmisie a návratu štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov a z hľadiska zvyšovania ich kapacity na prijímanie a ochranu osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, a to okrem iného vytvorením účinného azylového systému.

– **Osoby, ktoré majú byť presídlené**

V tomto legislatívnom návrhu sa stanovujú kritériá oprávnenosti (článok 5) a dôvody na vylúčenie (článok 6) pre osoby, ktoré prichádzajú do úvahy na presídlenie. Okrem požiadavky, aby sa na osobu vzťahoval rozsah pôsobnosti jednotlivých cielených systémov Únie pre presídľovanie prijatých prostredníctvom vykonávacieho aktu Komisie, sa musia dodržať obe uvedené ustanovenia. Týmto návrhom nevzniká žiadne právo na prijatie na územie členských štátov na účely poskytnutia medzinárodnej ochrany.

a) Oprávnenosť

Možnosť presídlenia sa predpokladá nielen pre štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí boli vysídlení do inej krajiny, ale aj pre tých, ktorí boli vysídlení vo svojej vlastnej krajine na základe opodstatnenej obavy z prenasledovania alebo keď sa z opodstatnených dôvodov domnievali, že budú vystavení reálnemu riziku utrpenia vážneho bezprávia.

Osoby, ktoré patria aspoň do jednej z týchto kategórií zraniteľnosti – ohrozené ženy a dievčatá; ohrozené deti a mladiství vrátane detí bez sprievodu; osoby, ktoré prežili násilie a/alebo mučenie, a to aj na základe rodovej príslušnosti; osoby so zdravotnými problémami alebo postihnutím; osoby, ktoré potrebujú právnu a/alebo fyzickú ochranu a sociálno-hospodársky zraniteľné osoby – sú oprávnené na presídlenie v rámci cielených systémov Únie pre presídľovanie. Oprávnené sú tiež osoby s rodinnými väzbami na štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti alebo občanov Únie s oprávneným pobytom v niektorom členskom štáte alebo osoby, ktoré sú od nich závislé. Zahnutím sociálno-hospodársky zraniteľných osôb a tých, ktorí majú rodinné väzby, dochádza k rozšíreniu klasických kategórií pre presídlenie, ktoré sa obvykle používajú v rámci systému postúpenia žiadostí od UNHCR, a je v súlade s prístupom dohodnutým v rámci štandardných operačných postupov, ktorými sa riadi vykonávanie systému presídľovania s Tureckom stanoveného vo vyhlásení EÚ a Turecka z 18. marca 2016.

b) Vylúčenie

Členské štáty by nemali presídliť štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí nespĺňajú kritériá oprávnenosti alebo na ktorých sa vzťahuje rozsah pôsobnosti povinného dôvodu na vylúčenie.

Povinné dôvody na vylúčenie sú: a) dôvody na vylúčenie obsiahnuté v kvalifikačnom nariadení¹⁷ – tie, ktoré sa vzťahujú na osoby, ktoré sú inak oprávnené na doplnkovú ochranu, sa musia vzťahovať aj na osoby spĺňajúce podmienky na priznanie postavenia utečenca; b) dôvody odopretia vstupu na hranici¹⁸, c) dôvody na neobnovenie alebo zrušenie povolenia na pobyt v súlade s kvalifikačným nariadením.

Osoby, ktoré neoprávnene vstúpili na územie členských štátov alebo sa na ňom neoprávnene zdržiavali či sa pokúsili neoprávnene naň vstúpiť počas obdobia posledných piatich rokov pred presídlením, sa takisto z presídlenia vylučujú. K osobám, ktoré sa majú vylúčiť z presídlenia, patria aj tie, ktoré už boli presídlené iným členským štátom v rámci cieleného systému Únie pre presídľovanie alebo pri vykonávaní existujúcich iniciatív Únie v oblasti presídľovania. Vylúčenie sa vzťahuje aj na štátnych príslušníkov tretej krajiny a osoby bez štátnej príslušnosti, ktorých členský štát počas posledných piatich rokov pred presídlením odmietol presídliť.

Nepovinný dôvod na vylúčenie spočíva v tom, že členské štáty môžu odmietnuť presídlenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, na ktorých sa uplatňuje *prima facie* jeden z dôvodov na vylúčenie uvedených v článku 6 ods. 1 písm. a) alebo b).

Na účely uplatnenia dôvodov na vylúčenie môžu členské štáty prijať opatrenia v rámci predbežnej konzultácie.

¹⁷ Nariadenie (EÚ) XXX/XXX (kvalifikačné nariadenie).

¹⁸ Nariadenie (ES) č. 562/2006 (Kódex schengenských hraníc).

– Štandardné postupy presídlenia

V tomto návrhu sa stanovujú spoločné štandardné postupy vychádzajúce z existujúcich skúseností a noriem členských štátov v oblasti presídľovania, a to vrátane štandardných operačných postupov, ktorými sa riadi vykonávanie systému presídľovania s Tureckom stanoveného vo vyhlásení EÚ a Turecka z 18. marca 2016. Rámcom Únie pre presídľovanie by sa mali umožniť dva druhy štandardných postupov presídlenia: **riadny** alebo **urýchlený** postup presídlenia. V každom cielenom systéme Únie pre presídľovanie sa určí, ktoré z týchto štandardných procesných pravidiel by sa malo uplatňovať pri jeho vykonávaní.

a) Riadny postup

Riadny postup odráža normy a praktiky v oblasti presídľovania, ktoré sa obvykle využívajú v členských štátoch. Je založený na plnom určení postavenia utečenca v tretej krajine a na tom, že členské štáty presídleným štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobám bez štátnej príslušnosti pokiaľ možno priznajú postavenie utečenca alebo osoby, ktorej sa poskytla doplnková ochrana. Postup by sa mal vykonať čo najskôr a do ôsmich mesiacov od okamihu, keď členské štáty zaregistrovali štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti. Táto lehota sa môže predĺžiť o štyri mesiace.

Postup zahŕňa tieto kroky:

Členské štáty **identifikujú** osoby, pre ktoré plánujú vykonať postup presídlenia, buď prostredníctvom **postúpenia žiadostí** od UNHCR, alebo prípadne [Agentúry Európskej únie pre azyl], alebo príslušných medzinárodných orgánov, alebo samy bez takéhoto postúpenia. Ak sa identifikácia zakladá na postúpených žiadostiach jedného z týchto subjektov, členské štáty ich môžu požiadať, aby v plnej miere posúdili, či štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti spĺňajú požiadavky konkrétneho cieleného systému Únie pre presídľovanie a či sa na nich vzťahuje niektorá z kategórií zraniteľnosti uvedených v článku 5 písm. b) bode i). V prípade postúpenia žiadosti od UNHCR členské štáty môžu okrem toho požiadať UNHCR, aby v plnej miere posúdil, či odporúčané osoby spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca v zmysle Ženevského dohovoru z roku 1951.

Po **zaregistrovaní** štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, pre ktorých plánujú vykonať postup presídlenia, členské štáty **posúdia**, či tieto osoby spĺňajú kritériá oprávnenosti uvedené v článku 5 a či nie sú vylúčené na základe dôvodov uvedených v článku 6 ods. 1.

V prípade **kladného rozhodnutia** členské štáty osobám, ktoré majú byť presídlené, priznajú postavenie utečenca alebo osoby, ktorej sa poskytla doplnková ochrana. Rozhodnutie o priznaní postavenia utečenca alebo osoby, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, má rovnaký účinok ako rozhodnutie o priznaní postavenia utečenca alebo osoby, ktorej sa poskytla doplnková ochrana podľa článkov 13 a 19 [kvalifikačného nariadenia], keď dotknutá osoba vstúpi na územie členského štátu.

Členské štáty po kladnom rozhodnutí ponúknu, že vykonajú všetky opatrenia potrebné na odchod štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, a s cieľom

umožniť rýchle, hladké a účinné začlenenie do hostiteľskej spoločnosti, ponúknú orientačný program pred odchodom.

Všetky osobné údaje zhromaždené na účely postupu presídlenia by sa mali uchovávať najviac päť rokov od dátumu presídlenia. Takéto obdobie uchovávania údajov sa považuje za potrebné na to, aby sa členským štátom umožnilo z presídlenia vylúčiť tých štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí už boli presídlení niektorým členským štátom alebo ktorí počas posledných piatich rokov odmietli presídlenie do niektorého členského štátu, ako sa stanovuje v tomto návrhu.

Keď osoba, v prípade ktorej sa prijalo kladné rozhodnutie o presídlení, vstúpi na územie členských štátov, mali by sa uplatňovať ustanovenia týkajúce sa obsahu medzinárodnej ochrany uvedené v *acquis* v oblasti azylu, a to vrátane pravidiel, ktoré slúžia na odrádzanie od sekundárneho pohybu osôb, ktorým sa poskytla medzinárodná ochrana, obsiahnutých v dublinskom nariadení¹⁹ a smernici o dlhodobom pobyte zmenenej kvalifikačným nariadením²⁰.

Presídľovanie by malo byť uprednostňovanou možnosťou poskytovania medzinárodnej ochrany na území členských štátov a súbežne k nemu by sa nemalo uskutočňovať konanie o azyle. Žiadosti o medzinárodnú ochranu osôb presídlených prostredníctvom riadneho postupu, v prípade ktorých sa v plnej miere posúdilo, či spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca a kritériá oprávnenosti na poskytnutie doplnkovej ochrany, by preto neboli prípustné.

b) Zrýchlený postup

Zrýchlený postup odráža prístup dohodnutý v štandardných operačných postupoch, ktorými sa riadi vykonávanie systému presídľovania s Tureckom stanoveného vo vyhlásení EÚ a Turecka z 18. marca 2016. Uplatňuje sa v prípade, keď existujú osobitné humanitárne dôvody alebo naliehavá potreba právnej alebo fyzickej ochrany, ktoré si vyžadujú rýchle prijatie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti na území členských štátov. Takýto postup by sa mal vykonať čo najskôr a do štyroch mesiacov od okamihu, keď členské štáty zaregistrovali štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti. Táto lehota sa môže predĺžiť o dva mesiace. Hoci by sa v tomto prípade mali vykonať bezpečnostné kontroly na takej istej úrovni ako pri riadnom postupe, posúdenie potreby medzinárodnej ochrany štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti by sa malo obmedziť na posúdenie ich oprávnenosti na doplnkovú ochranu bez posudzovania toho, či spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca.

Na rozdiel od toho, čo platí v prípade riadneho postupu, keď sú osoby presídlené prostredníctvom zrýchleného postupu bez toho, aby sa posúdilo, či spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca, pri prijatí v členskom štáte presídlenia by sa im malo umožniť požiadať o medzinárodnú ochranu. Za preskúmanie takejto žiadosti by mal zodpovedať

¹⁹ Článok 34 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. XXX/XXX (dublinské nariadenie).

²⁰ Článok 44 nariadenia (EÚ) XXX/XXX (kvalifikačné nariadenie).

členský štát, do ktorého bola osoba presídlená. V nariadení o konaní o azyle by sa malo stanoviť, že členské štáty pri posudzovaní takejto žiadosti neuplatňujú koncepciu prvej krajiny azylu ani koncepciu bezpečnej tretej krajiny²¹.

c) Delegované právomoci na účely zmeny štandardných postupov

Treba zaistiť určitú flexibilitu, pokiaľ ide o prispôsobenie štandardného postupu s cieľom zohľadniť osobitné okolnosti tretej krajiny, z ktorej sa má uskutočniť presídlenie v rámci konkrétneho cieleného systému Únie pre presídľovanie. Prostredníctvom delegovaných aktov a v súlade s postupom stanoveným v článku 11 je Komisia oprávnená doplniť nepodstatné prvky postupu, ak je to potrebné.

– Rozhodovacie postupy

Týmto návrhom sa stanovuje rámec, ktorého cieľom je štruktúrovaný spôsob vykonávania záväzkov Únie v oblasti presídľovania. Rámec sám osebe však neurčuje mnohé premenlivé prvky, ako napríklad rozsah presídľovania ani konkrétne tretie krajiny alebo regióny, z ktorých sa presídľovanie má uskutočniť, s cieľom umožniť reakciu na meniace sa migračné toky a vývoj medzinárodnej situácie.

a) Výbor na vysokej úrovni pre presídlenie

Zriadi sa Výbor na vysokej úrovni pre presídlenie, ktorému bude predsedáť Komisia a ktorý bude poskytovať politické usmernenie na vykonávanie rámca Únie pre presídľovanie.

Na činnosti výboru sa zúčastňujú zástupcovia Európskeho parlamentu, Rady, Komisie, vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a členské štáty, ako aj zástupcovia Islandu, Lichtenštajnska, Nórska a Švajčiarska, ak tieto pridružené štáty vyjadrili svoj zámer pridružiť sa k vykonávaniu ročného rámca Únie pre presídľovanie. [Agentúra Európskej únie pre azyl,] UNHCR a IOM môžu byť takisto prizvaní do výboru.

b) Vykonávací akt Rady, ktorým sa stanovuje ročný plán Únie pre presídľovanie

Rada je prostredníctvom vykonávacieho aktu prijatého na návrh Komisie oprávnená stanoviť ročný plán Únie pre presídľovanie na nasledujúci rok, v ktorom sa určí najvyšší celkový počet osôb, ktoré majú byť presídlené, a počet osôb, ktoré majú presídliť jednotlivé členské štáty z tohto celkového počtu. V ročnom pláne by zároveň mali byť uvedené celkové geografické priority v oblasti presídľovania. Rada by pri prijímaní týchto aktov mala plne zohľadniť diskusie uskutočnené v rámci Výboru na vysokej úrovni pre presídlenie týkajúce sa vykonávania rámca Únie pre presídľovanie.

Keďže existuje dôležitá spojitosť medzi počtom osôb presídlených do členských štátov a rozpočtom Únie, Komisia predloží svoj návrh ročného plánu Únie pre presídľovanie spolu s návrhom ročného rozpočtu Únie, pričom zohľadní finančné dôsledky. Rada by mala byť schopná rýchlo reagovať a prijať vykonávací akt v lehote dvoch mesiacov. Hoci k tomuto legislatívnemu návrhu nebol pripojený finančný legislatívny výkaz, finančné dôsledky nariadenia budú závisieť od celkového počtu osôb, ktoré majú byť každý rok presídlené.

²¹ Článok 36 ods. 2 nariadenia (EÚ) XXX/XXX (nariadenie o konaní o azyle).

c) Vykonávací akt Komisie, ktorým sa stanovuje cielený systém Únie pre presídľovanie

Komisia je oprávnená stanoviť každý rok jeden alebo viac cielených systémov Únie pre presídľovanie. Malo by sa tak stať čo najskôr po prijatí ročného plánu Únie pre presídľovanie Radou a v súlade s ním a tiež s ohľadom na diskusie v rámci Výboru na vysokej úrovni pre presídlenie. Komisia môže počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje ročný plán Únie pre presídľovanie, prijať jeden alebo viacero cielených systémov Únie pre presídľovanie.

Pri každom cielenom systéme Únie pre presídľovanie Komisia uvedie podrobné odôvodnenie, presný počet z celkového počtu osôb, ktoré majú byť presídlené, a účasť členských štátov, ako je stanovené v ročnom pláne Únie pre presídľovanie, ako aj opis cieľovej(-ých) skupiny(-ín) štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí sa majú presídliť, a zoznam konkrétnych geografických oblastí pokrývajúcich jednu alebo viaceré tretie krajiny, z ktorých sa presídlenie uskutoční. Výber konkrétnych geografických priorít pre presídľovanie sa uskutoční v súlade s článkom 4 legislatívneho návrhu, pričom sa zohľadní ročný plán pre presídľovanie a so zreteľom na úlohu, ktorú by presídlenie mohlo zohrať v rámci cieľenej angažovanosti s tretími krajinami s cieľom lepšie riadiť migráciu, ako sa uvádza v oznámení Komisie zo 7. júna 2016 o vytvorení *nového rámca partnerstva s tretími krajinami v rámci európskej migračnej agendy*²².

Takisto sa stanoví dátum začatia a trvanie každého cieleného systému Únie pre presídľovanie, ako aj skutočnosť, ktorý štandardný postup presídlenia sa v jeho rámci bude uplatňovať. Za zvyčajný postup by sa mal považovať riadny postup, pokiaľ sa z humanitárnych dôvodov alebo v prípade naliehavej potreby právnej alebo fyzickej ochrany nevyžaduje zrýchlený postup.

– **Spolupráca**

Presídľovanie je partnerskou činnosťou a spolupráca medzi rôznymi zainteresovanými stranami, a to aj s tretími krajinami, z ktorých sa presídľovanie uskutočňuje, má zásadný význam. Mohla by sa zväziť možnosť spolupráce s ostatnými tretími krajinami, ktoré uskutočňujú presídľovanie z rovnakého regiónu ako členské štáty, aby sa vytvorili synergie. Vzhľadom na odborné znalosti UNHCR pri uľahčovaní rôznych foriem prijatia osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, z tretích krajín, do ktorých boli vysídlené, v štátoch, ktoré sú ochotné ich prijať, bude UNHCR i naďalej zohrávať kľúčovú úlohu pri presídľovaní v súlade s týmto návrhom.

V súlade s [nariadením o novej Agentúre Európskej únie pre azyl] [Agentúra Európskej únie pre azyl] môže podporovať členské štáty prostredníctvom koordinovania technickej spolupráce medzi nimi, pomáhať im pri vykonávaní cielených systémov Únie pre presídľovanie a uľahčovať spoločné využívanie infraštruktúry.

Na vykonávanie praktických opatrení, a najmä na uskutočnenie orientačných programov pred odchodom, lekárske prehliadky na stanovenie spôsobilosti cestovať, cestovných a iných

²² COM(2016) 385 final.

praktických opatrení, členské štáty môžu požiadať o pomoc aj ostatných partnerov, ako napríklad IOM alebo organizácie občianskej spoločnosti.

– **Pridružené štáty**

Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko sú vyzvaní k tomu, aby sa pridružili k vykonávaniu ročných plánov Únie pre presídľovanie. Ak uvedú svoj zámer pridružiť sa, ich zástupcovia budú pozvaní na zasadnutia Výboru na vysokej úrovni pre presídlenie. V prípade ich pridruženia sa musia náležite zohľadniť základné prvky tohto nariadenia, najmä tie, ktoré sa týkajú postupu presídlenia a práv a povinností presídlených osôb.

– **Finančná podpora**

Členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na vykonávaní nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa zriaďuje Fond pre azyl, migráciu a integráciu (AMIF), budú mať nárok na paušálnu sumu vo výške 10 000 EUR z rozpočtu Únie na každú osobu, ktorú presídlia, bez ohľadu na to, či sa uplatnil riadny alebo zrýchlený postup. Členské štáty tieto prostriedky dostávajú len pri presídľovaní prostredníctvom rámca Únie pre presídľovanie. Presídľovanie podľa národných programov presídľovania mimo rámca Únie nebude finančne podporované z rozpočtu Únie.

– **Hodnotenie a preskúmanie**

Komisia podáva správu o uplatňovaní tohto nariadenia Európskemu parlamentu a Rade v dostatočnom predstihu pred preskúmaním tohto nariadenia. Načasovanie preskúmania tohto legislatívneho návrhu by sa malo zosúladiť s preskúmaním nariadenia (EÚ) č. 516/2014, ktorým sa zriaďuje Fond pre azyl, migráciu a integráciu, z dôvodu úzkeho prepojenia medzi týmito dvoma právnymi predpismi.

V hodnotení sa bude vychádzať z informácií, ktoré o počte skutočne presídlených štátnych príslušníkov tretej krajiny členské štáty každý týždeň poskytujú Agentúre Európskej únie pre azyl.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,**ktorým sa zriaďuje rámec Únie pre presídľovanie a ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 78 ods. 2 písm. d) a g),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²³,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²⁴,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Rada pre spravodlivosť a vnútorné veci vo svojich záveroch z 10. októbra 2014 uznala, že „všetky členské štáty by mali zohľadňovať úsilie vykonané tými členskými štátmi, ktorých sa migračné toky dotýkajú, ale zároveň by mali prispievať k [presídľovaniu] spravodlivým a vyváženým spôsobom“²⁵.
- (2) Komisia vo svojom oznámení o európskej migračnej agende²⁶ z 13. mája 2015 uvádza, že je nutný spoločný prístup k poskytovaniu ochrany vysídleným osobám, ktoré potrebujú ochranu prostredníctvom presídlenia.
- (3) Komisia 8. júna 2015 adresovala členským štátom odporúčanie týkajúce sa európskeho systému presídľovania²⁷, ktorý sa zakladá na spravodlivom distribučnom kľúči. Po tomto odporúčaní nasledovali závery zástupcov vlád členských štátov zasadajúcich v Rade z 20. júla 2015 o presídlení 22 504 osôb, ktoré jednoznačne potrebujú medzinárodnú ochranu, prostredníctvom multilaterálnych a národných programov²⁸. Miesta na presídlenie boli podľa záväzkov uvedených v prílohe k záverom rozdelené medzi členské štáty a štáty pridružené k dublinskému systému.
- (4) Komisia 15. decembra 2015 adresovala členským štátom a pridruženým štátom odporúčanie o dobrovoľnom systéme prijímania osôb z humanitárnych dôvodov s Tureckom²⁹, v ktorom odporúča, aby pridružené štáty prijali osoby vysídlené

²³ Ú. v. EÚ C , , s. .

²⁴ Ú. v. EÚ C , , s. .

²⁵ Závery Rady s názvom „Prijímanie opatrení na lepšie zvládanie migračných tokov“, zasadnutie Rady pre spravodlivosť a vnútorné veci, 10. októbra 2014.

²⁶ COM(2015) 240 final.

²⁷ C(2015) 3560 final.

²⁸ 11097/15.

²⁹ C(2015) 9490.

v dôsledku konfliktu v Sýrii, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu. V súlade s vyhlásením EÚ a Turecka z 18. marca 2016 sa dobrovoľný systém prijímania osôb z humanitárnych dôvodov spustí hneď, ako sa skončí alebo aspoň výrazne a udržateľným spôsobom obmedzí neoprávnené prekračovanie hraníc medzi Tureckom a EÚ. Členské štáty budú do tohto systému prispievať na základe dobrovoľnosti.

- (5) Podľa vyhlásenia EÚ a Turecka z 18. marca 2016 by všetci noví neregulárni migranti prichádzajúci z Turecka na grécke ostrovy mali byť od 20. marca 2016 vrátení do Turecka. Za každého Sýrčana, ktorý bude z gréckych ostrovov vrátený do Turecka, bude iný Sýrčan presídlený z Turecka do Únie, pričom sa zohľadnia kritériá OSN týkajúce sa zraniteľnosti. V máji 2016 sa členské štáty, štáty pridružené k dublinskému systému a Turecko zhodli na štandardných operačných postupoch, ktorými sa riadi vykonávanie tohto systému presídľovania.
- (6) Dňa 6. apríla 2016 Komisia prijala oznámenie pod názvom Smerom k reforme spoločného európskeho azylového systému a zlepšeniu možností legálnej migrácie do Európy³⁰, v ktorom oznámila, že pripraví návrh na štruktúrovaný systém presídľovania, ktorý bude rámcom pre politiku Únie v oblasti presídľovania a ktorým sa vytvorí spoločný prístup k bezpečnému a legálnemu príchodu do EÚ pre osoby, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu.
- (7) Európsky parlament prijal 12. apríla 2016 uznesenie o situácii v Stredozemí a potrebe uceleného prístupu EÚ k migrácii³¹ zdôrazňujúce potrebu trvalého programu v oblasti presídľovania v rámci celej EÚ, ktorým by sa zabezpečilo presídlenie takého počtu utečencov, ktorý by bol zmysluplný vzhľadom na celkový počet utečencov uchádzajúcich sa o medzinárodnú ochranu v Únii.
- (8) Na základe existujúcich iniciatív by sa mal zriadiť stabilný a spoľahlivý rámec Únie pre presídľovanie s cieľom presídliť osoby, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, ktorý by sa vykonával v súlade s ročnými plánmi Únie pre presídľovanie a cieľovými systémami Únie pre presídľovanie, ktorými sa účinne plnia konkrétne záväzky členských štátov.
- (9) Takýto rámec je nevyhnutnou súčasťou dobre riadenej migračnej politiky, ktorá by znižovala rozdiely medzi vnútroštátnymi praktikami a postupmi presídľovania, poskytovala legálny a bezpečný príchod na územie členských štátov štátnym príslušníkom tretej krajiny a osobám bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, pomáhala znížiť riziko rozsiahleho neregulárneho prílevu štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti na územie členských štátov, čím by sa znížil tlak na azylové systémy členských štátov spôsobený spontánnymi príchodmi, bola by vyjadrením solidarity s krajinami v regiónoch, do ktorých alebo v rámci ktorých bol vysídlený veľký počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, tým, že by pomohla zmierniť tlak na tieto krajiny, napomáhala dosiahnutiu cieľov zahraničnej politiky Únie posilnením pozície Únie voči tretím krajinám a účinne prispievala ku globálnym iniciatívam v oblasti presídľovania jednýmyselným vystupovaním na medzinárodných fórach a s tretími krajinami.
- (10) Aby sa napomohlo zníženiu rizika rozsiahleho neregulárneho prílevu štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti na územie členských štátov,

³⁰ COM(2016) 197 final.

³¹ 2015/2095(INI).

prejavila solidarita s krajinami v regiónoch, do ktorých alebo v rámci ktorých bol vysídlený veľký počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, tým, že sa pomôže zmierniť tlak na tieto krajiny, a napomohlo sa dosiahnutie cieľov zahraničnej politiky Únie, tie regióny alebo tretie krajiny, z ktorých sa má uskutočniť presídlenie, by sa mali prispôsobiť cielenej angažovanosti s tretími krajinami s cieľom lepšie riadiť migráciu, ako sa uvádza v oznámení Komisie zo 7. júna 2016 o vytvorení nového rámca partnerstva s tretími krajinami v rámci európskej migračnej agendy³².

- (11) S cieľom zmenšiť rozdiely medzi vnútroštátnymi praktikami a postupmi presídľovania by sa mali stanoviť spoločné štandardné postupy, spoločné kritériá oprávnenosti a dôvody na vylúčenie z výberu, ako aj spoločné postavenie ochrany, ktoré sa má priznávať presídleným osobám.
- (12) Spoločné štandardné postupy by mali vychádzať z existujúcich skúseností a noriem členských štátov v oblasti presídľovania, a to najmä zo štandardných operačných postupov, ktorými sa riadi vykonávanie systému presídľovania s Tureckom stanoveného vo vyhlásení EÚ a Turecka z 18. marca 2016. Rámcom Únie pre presídľovanie by mal umožňovať používanie dvoch druhov štandardných postupov presídlenia.
- (13) Obidva druhy postupov pozostávajú z týchto fáz: identifikácia, registrácia, posúdenie a rozhodnutie.
- (14) Mal by sa zaviesť riadny postup umožňujúci úplné posúdenie potreby medzinárodnej ochrany pri štátnych príslušníkoch tretej krajiny alebo osobách bez štátnej príslušnosti.
- (15) Mal by sa zaviesť zrýchlený postup, v rámci ktorého by bezpečnostné kontroly mali mať rovnakú úroveň ako pri riadnom postupe. V rámci zrýchleného postupu by sa však posúdenie potreby medzinárodnej ochrany štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti malo obmedziť na posúdenie ich oprávnenosti na doplnkovú ochranu bez posudzovania toho, či tieto osoby spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca.
- (16) Postup presídlenia by sa mal uzavrieť čo najskôr s cieľom odradiť osoby, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, od využívania neoprávnených spôsobov vstupu do Európskej únie, kde by sa uchádzali o ochranu. Zároveň sa musí zabezpečiť, aby členské štáty mali dostatok času na úplné a primerané posúdenie každého prípadu. Lehoty by mali zodpovedať takej dĺžke, aká je potrebná na vykonanie rôznych druhov posúdenia stanovených pre riadny a zrýchlený postup.
- (17) Všetky osobné údaje zhromaždené na účely postupu presídlenia by sa mali uchovávať nanajvýš päť rokov od dátumu presídlenia. Keďže štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí už boli presídlení jedným členským štátom alebo ktorí počas posledných piatich rokov odmietli presídlenie do niektorého členského štátu, by mali byť vylúčení z presídlenia do iného členského štátu, táto lehota by sa mala považovať za nevyhnutné obdobie uchovávania osobných údajov, a to vrátane odtlačkov prstov a podoby tváre.
- (18) Pri každom cielenom systéme Únie pre presídľovanie by sa mal zvoliť postup presídlenia. Zrýchlený postup by mohol byť opodstatnený z humanitárnych dôvodov alebo v prípade naliehavej potreby právnej alebo fyzickej ochrany.
- (19) Neexistuje žiadne subjektívne právo na presídlenie.

³²

COM(2016) 377 final.

- (20) S cieľom umožniť doplnenie pravidiel upravujúcich postup, ktorý sa má použiť pri cielených systémoch Únie pre presídľovanie, by sa právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie mala delegovať na Komisiu, aby prispôbila postup okolnostiam v tretej krajine, z ktorej sa presídlenie uskutočňuje, ako napríklad stanovenie úlohy tejto tretej krajiny v postupe. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016³³. V snahe zabezpečiť rovnakú účasť na príprave delegovaných aktov Európsky parlament a Rada dostávajú všetky dokumenty súčasne s expertmi členských štátov a ich experti majú systematický prístup na zasadnutia skupiny expertov Komisie, ktorá sa zaoberá prípravou delegovaných aktov.
- (21) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky pre vykonávanie rámca Únie pre presídľovanie by sa vykonávacie právomoci pre stanovovanie ročného plánu Únie pre presídľovanie mali preniesť na Radu, ktorá stanoví maximálny celkový počet osôb, ktoré majú byť presídlené, podrobné údaje o účasti členských štátov na pláne a ich príspevku k celkovému počtu osôb, ktoré majú byť presídlené, ako aj celkové geografické priority.
- (22) Tieto právomoci by sa mali vykonávať na základe návrhu Komisie o maximálnom celkovom počte osôb, ktoré majú byť presídlené, a celkových geografických prioritách. Komisia by svoj návrh mala predložiť zároveň so svojím návrhom týkajúcim sa návrhu ročného rozpočtu Únie. Rada by sa mala usilovať o prijatie návrhu do dvoch mesiacov. Komisia a Rada by mali zohľadniť diskusie uskutočnené v rámci Výboru na vysokej úrovni pre presídlenie.
- (23) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky pre vykonávanie rámca Únie pre presídľovanie by Komisia mala byť splnomocnená zriadiť cielené systémy Únie pre presídľovanie, v ktorých sa stanovujú presné čísla z celkového počtu osôb, ktoré majú byť presídlené, a účasť členského štátu v súlade s ročným plánom Únie pre presídľovanie. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie³⁴. Vzhľadom na značné dôsledky cielených systémov Únie pre presídľovanie by sa pri ich zavedení mal uplatniť postup preskúmania. Komisia by sa mala snažiť zriadiť cielené systémy Únie pre presídľovanie čo najskôr po prijatí ročného plánu Únie pre presídľovanie a podľa potreby kedykoľvek počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje ročný plán Únie pre presídľovanie. Komisia by mala zohľadniť diskusie uskutočnené v rámci Výboru na vysokej úrovni pre presídlenie.
- (24) Pri každom cielenom systéme Únie pre presídľovanie by sa malo určiť, ktoré štandardné procesné pravidlá by sa mali uplatňovať pri jeho vykonávaní. Okrem toho by sa v týchto cielených systémoch mali uviesť ustanovenia o spolupráci na mieste, ktoré by v odôvodnených prípadoch uľahčili jeho vykonávanie.
- (25) Presídleným osobám by mala byť poskytnutá medzinárodná ochrana. Preto by sa ustanovenia týkajúce sa obsahu medzinárodnej ochrany uvedené v *acquis* v oblasti azylu mali uplatňovať od okamihu, keď presídlené osoby vstúpia na územie členských

³³ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

³⁴ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

štátov, a to vrátane pravidiel, ktoré slúžia na odrádzanie od sekundárneho pohybu osôb, ktorým sa poskytla medzinárodná ochrana.

- (26) V súlade s návrhom Komisie na nariadenie, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie)³⁵, a s cieľom komplexným spôsobom odrážať úsilie každého členského štátu by sa na účely výpočtu nápravného mechanizmu rozdeľovania navrhnutého Komisiou počet osôb skutočne presídlených do niektorého členského štátu mal pripočítavať k počtu žiadostí o medzinárodnú ochranu.
- (27) Vzhľadom na odborné znalosti UNHCR pri uľahčovaní jednotlivých foriem prijatia osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, z tretích krajín, do ktorých boli vysídlené, v členských štátoch, ktoré sú ochotné ich prijať, by UNHCR v úsilí o presídľovanie vynaloženom v rámci Únie pre presídľovanie mal naďalej zohrávať kľúčovú úlohu. Okrem UNHCR by sa na pomoc členským štátom pri vykonávaní rámca Únie pre presídľovanie mali vyzvať ďalší medzinárodní aktéri, ako napr. Medzinárodná organizácia pre migráciu (IOM).
- (28) [Agentúra Európskej únie pre azyl] by mala pomáhať členským štátom pri vykonávaní rámca Únie pre presídľovanie v súlade so svojím mandátom.
- (29) S cieľom umožniť rozsiahle konzultácie so všetkými zainteresovanými stranami týkajúce sa vykonávania rámca Únie pre presídľovanie by sa mal zriaďovať Výbor na vysokej úrovni pre presídlenie.
- (30) Úsilie členských štátov v oblasti presídľovania podľa tohto nariadenia by malo byť podporené dostatočnými finančnými prostriedkami z rozpočtu Únie. S cieľom umožniť náležité a udržateľné fungovanie systémov presídľovania sú potrebné zmeny nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014³⁶.
- (31) Toto nariadenie nemá vplyv na schopnosť členských štátov prijať alebo vykonávať národné programy presídľovania, ktoré neohrozujú dosiahnutie cieľov Únie podľa tohto nariadenia, napríklad keď poskytnú dodatočný počet miest na presídlenie k cieľovým systémom Únie pre presídľovanie stanoveným podľa tohto nariadenia, ktoré presahujú rámec ich príspevku k maximálnemu počtu osôb, ktoré majú byť presídlené v rámci ročného plánu Únie pre presídľovanie.
- (32) Mala by sa zabezpečiť komplementarita s prebiehajúcimi iniciatívami v oblasti presídľovania a prijímania osôb z humanitárnych dôvodov vykonávanými v rámci Únie.
- (33) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, a preto by sa malo uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami, a to aj pokiaľ ide o práva dieťaťa, právo na rešpektovanie rodinného života, ako aj všeobecnú zásadu nediskriminácie.

³⁵ COM(2016) 270 final.

³⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa zriaďuje Fond pre azyl, migráciu a integráciu, a ktorým sa mení rozhodnutie Rady 2008/381/ES a rušia rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutie Rady 2007/435/ES (Ú. v. EÚ L 150, 20.5.2014, s. 168).

- (34) Akékoľvek spracovávanie osobných údajov orgánmi členských štátov v rámci tohto nariadenia by sa malo vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov).
- (35) Akékoľvek spracovávanie osobných údajov [Agentúrou Európskej únie pre azyl] v rámci tohto nariadenia by sa malo vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001³⁷, ako aj [nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) XXX/XXX (nariadenie o Agentúre EÚ pre azyl)³⁸] a mali by sa pri ňom dodržiavať zásady nevyhnutnosti a primeranosti.
- (36) Uplatňovanie tohto nariadenia by sa malo preskúmať súčasne s revíziou nariadenia (EÚ) č. 516/2014, ktorým sa zriaďuje Fond pre azyl, migráciu a integráciu.
- (37) [V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, tieto členské štáty oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.]

ALEBO

- (37) [V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tohto nariadenia a nie sú ním viazané ani nepodliehajú jeho uplatňovaniu.]

ALEBO

- (37) [V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia a nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.]

- (37a) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko (listom z ...) oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.]

ALEBO

- (37) [V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Spojené kráľovstvo (listom z ...) oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.]

- (37a) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol

³⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

³⁸ Ú. v. EÚ L [...], [...], s. [...].

dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia a nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.]

- (38) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k ZEÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa zriaďuje rámec Únie pre presídľovanie na účely prijímania štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti na územie členských štátov, s cieľom poskytnúť týmto osobám medzinárodnú ochranu.

Článok 2

Presídľovanie

Na účely tohto nariadenia „presídľovanie“ je prijímanie štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, z tretích krajín, do ktorých alebo v rámci ktorých boli vysídlení, na územie členských štátov s cieľom poskytnúť týmto osobám medzinárodnú ochranu.

Článok 3

Rámec Únie pre presídľovanie

Týmto sa zriaďuje rámec Únie pre presídľovanie.

Stanovujú sa v ňom pravidlá týkajúce sa presídľovania štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti na územie členských štátov.

Rámcom Únie pre presídľovanie sa

- a) zabezpečuje legálny a bezpečný príchod štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, na územie členských štátov;
- b) prispieva k zníženiu rizika rozsiahleho neregulárneho prílevu štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, na územie členských štátov;
- c) prispieva k medzinárodným iniciatívam v oblasti presídľovania.

Článok 4

Regióny alebo tretie krajiny, z ktorých sa má presídlenie uskutočniť

Pri určovaní regiónov alebo tretích krajín, z ktorých sa má presídlenie podľa rámca Únie pre presídľovanie uskutočniť, sa v súlade s vykonávacími aktmi uvedenými v článkoch 7 a 8 zohľadnia tieto faktory:

- a) počet osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu a ktoré sú vysídlené do tretej krajiny alebo v rámci nej, a každý ďalší pohyb týchto osôb na územie členských štátov;

- b) komplementarita s finančnou a technickou pomocou poskytovanou tretím krajinám, do ktorých alebo v rámci ktorých boli osoby, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, vysídlené;
- c) celkové vzťahy Únie s príslušnou treťou krajinou alebo krajinami, z ktorých sa presídľovanie uskutočňuje, a s tretími krajinami vo všeobecnosti;
- d) účinná spolupráca tretej krajiny s Úniou v oblasti migrácie a azylu, a to vrátane:
 - i) zníženia počtu štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí neoprávnene prekračujú hranice na územie členských štátov, prichádzajúcich z tejto tretej krajiny;
 - ii) vytvorenia podmienok pre využívanie koncepcie prvej krajiny azylu a koncepcie bezpečnej tretej krajiny pre návrat žiadateľov o azyl, ktorí neoprávnene prekročili hranice na územie členských štátov, prichádzajúcich z danej tretej krajiny alebo majúcej nejakú spojitosť s touto treťou krajinou;
 - iii) zvýšenia kapacity na prijímanie a ochranu osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu a ktoré sa zdržiavajú v tejto krajine, aj prostredníctvom rozvíjania účinného azylového systému alebo
 - iv) zvýšenia miery readmisie štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti zdržiavajúcich sa neoprávnene na území členských štátov, a to napríklad prostredníctvom uzatvorenia a účinného vykonávania readmisných dohôd;
- e) rozsahu a obsahu záväzkov týkajúcich sa presídľovania vykonávaných tretími krajinami.

Článok 5 **Kritériá oprávnenosti**

Na cielené systémy Únie pre presídľovanie zriadené v súlade s článkom 8 sú oprávnení títo štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti:

- a)
 - i) štátni príslušníci tretej krajiny, ktorí sa kvôli opodstatnenej obave z prenasledovania z rasových, náboženských dôvodov, dôvodov štátnej príslušnosti, politického presvedčenia alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine nachádzajú mimo krajiny štátnej príslušnosti alebo mimo časti krajiny, v ktorej mali predchádzajúci obvyklý pobyt, a nemôžu prijať alebo v dôsledku uvedených obáv odmietajú ochranu tejto krajiny, alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sa nachádzajú mimo krajiny svojho predchádzajúceho obvyklého pobytu alebo mimo časti krajiny, v ktorej mali predchádzajúci obvyklý pobyt, a ktoré z rovnakých dôvodov ako sú uvedené vyššie, sa nemôžu alebo v dôsledku uvedených obáv odmietajú vrátiť sa do tejto krajiny alebo sa v nej zdržiavať, alebo, ak toto kritérium nie je splnené,
 - ii) štátni príslušníci tretej krajiny, ktorí sa nachádzajú mimo krajiny štátnej príslušnosti alebo mimo časti krajiny, v ktorej mali predchádzajúci obvyklý pobyt, alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sa nachádzajú mimo krajiny svojho predchádzajúceho obvyklého pobytu alebo mimo časti krajiny, v ktorej mali predchádzajúci obvyklý pobyt, a v súvislosti s ktorými boli preukázané opodstatnené dôvody domnievať sa, že ak by boli vrátení do svojej krajiny pôvodu alebo krajiny predchádzajúceho obvyklého pobytu alebo by sa v nej zdržiavali, čelili by reálnemu riziku utrpenia vážneho bezprávia, a nemôžu prijať alebo v dôsledku takéhoto rizika odmietajú ochranu tejto krajiny;

- b) štátni príslušníci tretej krajiny a osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí patria aspoň do jednej z týchto kategórií:
- i) zraniteľné osoby:
- ohrozené ženy a dievčatá;
 - ohrozené deti a mladiství vrátane detí bez sprievodu;
 - osoby, ktoré prežili násilie a/alebo mučenie, a to aj na základe rodovej príslušnosti;
 - osoby, ktoré potrebujú právnu a/alebo fyzickú ochranu;
 - osoby so zdravotnými problémami alebo postihnutím alebo
 - sociálno-hospodársky zraniteľné osoby;
- ii) rodinní príslušníci štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti alebo občanov Únie s oprávneným pobytom v členskom štáte:
- manžel (manželka) alebo nezosobášený partner (nezosobášená partnerka) v stálom zväzku v prípade, že právo alebo postupy dotknutého členského štátu pristupujú k nezosobášeným párom porovnateľným spôsobom ako k manželským párom podľa jeho zákona týkajúceho sa štátnych príslušníkov tretej krajiny;
 - maloleté deti párov uvedených v prvej zarážke alebo štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí majú byť presídlení, pod podmienkou, že sú nezosobášené, a bez ohľadu na to, či sa narodili v manželskom zväzku alebo mimo neho alebo boli osvojené podľa vymedzenia vo vnútroštátnom práve;
 - otec, matka alebo iný dospelý, ktorý je podľa práva alebo praxe členského štátu, v ktorom sa tento dospelý nachádza, zodpovedný za nezosobášenú maloletú osobu, ktorá má byť presídlená;
 - súrodenec alebo súrodenci štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí majú byť presídlení;
 - štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí majú byť presídlení a ktorí sú odkázaní na pomoc svojho dieťaťa alebo rodiča z dôvodu tehotenstva, novonarodeného dieťaťa, závažného ochorenia, ťažkého zdravotného postihnutia alebo vysokého veku, pod podmienkou, že rodinné putá existovali v krajine pôvodu, toto dieťa alebo rodič sa dokáže postarať o závislú osobu a dotknuté osoby vyjadrili svoje želanie písomne;
- c) štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí nepatria do rozsahu pôsobnosti článku 1D Ženevského dohovoru z roku 1951, ktorý sa týka ochrany alebo pomoci od orgánov alebo agentúr Organizácie Spojených národov okrem Úradu vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov (UNHCR);
- d) štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorých príslušné orgány krajiny, v ktorej sa nachádzajú alebo v ktorej majú pobyt, neuznali za osoby majúce práva a povinnosti, ktoré sa udeľujú štátnym príslušníkom tejto krajiny, alebo práva a povinnosti, ktoré sú s nimi rovnocenné.

Členské štáty pri osobách uvedených v písmene b) bode ii) zaistia zachovanie celistvosti rodiny.

Článok 6

Dôvody na vylúčenie

1. Z cielených systémov Únie pre presídľovanie zriadených v súlade s článkom 8 sú vylúčení títo štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti:
 - a) osoby, pri ktorých existujú opodstatnené dôvody domnievať sa:
 - i) že sa dopustili trestného činu proti mieru, vojnových zločinov alebo trestných činov proti ľudskosti podľa medzinárodných dokumentov obsahujúcich ustanovenia o takýchto trestných činoch;
 - ii) že sa dopustili závažného trestného činu;
 - iii) že sú vinní za činy, ktoré sú v rozpore s cieľmi a zásadami Organizácie Spojených národov, ako sú uvedené v preambule a článkoch 1 a 2 Charty Organizácie Spojených národov;
 - b) osoby, pri ktorých existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že predstavujú nebezpečenstvo pre spoločnosť, verejný poriadok, bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy členského štátu, ktorý posudzuje spis týkajúci sa presídlenia, vrátane prípadu, keď druhý členský štát požiadava členský štát posudzujúci spis týkajúci sa presídlenia o konzultáciu tohto druhého členského štátu v rámci posudzovania v súvislosti s konkrétnymi štátnymi príslušníkmi tretej krajiny alebo osobami bez štátnej príslušnosti alebo osobitnými kategóriami štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, a tento druhý členský štát namieta voči ich presídleniu z týchto dôvodov;
 - c) osoby, v súvislosti s ktorými sa v Schengenskom informačnom systéme alebo v národnej databáze členského štátu vytvoril zápis na účely odopretia vstupu;
 - d) osoby, ktoré sa neoprávnene zdržiavali, neoprávnene vstúpili alebo sa pokúsili neoprávnene vstúpiť na územie členských štátov počas piatich rokov pred presídlením;
 - e) osoby, ktoré už boli presídlené iným členským štátom v rámci vykonávania tohto nariadenia, záverov zástupcov vlád členských štátov zasadajúcich v Rade č. 11097/15 z 20. júla 2015, vyhlásenia EÚ a Turecka z 18. marca 2016, odporúčania Komisie C(2015) 9490 z 15. decembra 2015 alebo niektorého národného programu presídľovania; a
 - f) osoby, ktoré v súlade s týmto odsekom členské štáty odmietli presídliť v období posledných piatich rokov pred presídľovaním.

Písmeno a) tohto odseku sa uplatňuje na osoby, ktoré podnecujú trestné činy alebo sa inak podieľajú na páchaní trestných činov alebo činov uvedených v tomto odseku.
2. Z cielených systémov Únie pre presídľovanie zriadených v súlade s článkom 8 môžu byť štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti vylúčení, ak sa jeden z dôvodov na vylúčenie uvedených v odseku 1 písm. a) alebo b) uplatňuje *prima facie*.

Článok 7

Ročný plán Únie pre presídľovanie

1. Na základe návrhu Komisie Rada prijme ročný plán Únie pre presídľovanie v roku predchádzajúcom roku, v ktorom sa má tento plán vykonávať.

2. Ročný plán Únie pre presídľovanie musí zahŕňať:
 - a) maximálny celkový počet osôb, ktoré majú byť presídlené;
 - b) podrobnosti o účasti členských štátov na ročnom pláne Únie pre presídľovanie a ich príspevok k celkovému počtu osôb, ktoré majú byť presídlené;
 - c) celkové geografické priority.

Článok 8

Cielené systémy Únie pre presídľovanie

1. Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa zriadia cielené systémy Únie pre presídľovanie v súlade s ročným plánom Únie pre presídľovanie prijatým podľa článku 7. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.
2. Cielový systém Únie pre presídľovanie musí obsahovať aspoň:
 - a) podrobné odôvodnenie cieľového systému Únie pre presídľovanie;
 - b) presný počet osôb, ktoré majú byť presídlené z maximálneho celkového počtu uvedeného v ročnom pláne Únie pre presídľovanie stanovenom v článku 7 ods. 2 písm. a), a podrobnosti o účasti členských štátov na cieľovom systéme Únie pre presídľovanie;
 - c) konkrétne regióny alebo tretie krajiny, z ktorých sa má presídlenie uskutočniť, ako sa uvádza v článku 4;
 - d) v prípade potreby ustanovenia o koordinácii a praktickej spolupráci na mieste medzi členskými štátmi, s podporou [Agentúry Európskej únie pre azyl] v súlade s článkom 12 ods. 3, a s tretími krajinami a UNHCR alebo ďalšími partnermi;
 - e) opis osobitnej skupiny alebo osobitných skupín štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, na ktorých sa cieľový systém Únie pre presídľovanie bude vzťahovať;
 - f) či sa uplatňuje riadny postup uvedený v článku 10 alebo zrýchlený postup uvedený v článku 11, a v prípade potreby upresnenie, ako sa má vykonávať identifikácia a posudzovanie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti a časový rámec pre prijímanie rozhodnutí týkajúcich sa presídlenia;
 - g) dátum, ku ktorému cieľový systém Únie pre presídľovanie nadobúda účinnosť a dĺžku jeho trvania.

Článok 9

Súhlas

Postupy presídlenia stanovené v článkoch 10 a 11 sa uplatňujú na štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí poskytli svoj súhlas na presídlenie a následne svoj súhlas nestiahli, ani neodmietli presídlenie do konkrétneho členského štátu.

Článok 10
Riadny postup

1. Pri vykonávaní cieleného systému Únie pre presídľovanie členské štáty identifikujú štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti a posúdia, či sa na týchto štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti vzťahuje rozsah pôsobnosti cieleného systému Únie pre presídľovanie.

Členské štáty môžu dať prednosť okrem iného štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobám bez štátnej príslušnosti, ktorí:

- a) majú rodinné väzby so štátnymi príslušníkmi tretej krajiny alebo s osobami bez štátnej príslušnosti alebo občanmi Únie s oprávneným pobytom v niektorom členskom štáte;
 - b) majú sociálne alebo kultúrne väzby, alebo iné charakteristiky, ktoré môžu uľahčiť integráciu v zúčastnenom členskom štáte za predpokladu, že je vylúčená akákoľvek diskriminácia z dôvodu pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického či iného presvedčenia, príslušnosti k národnostnej menšine, majetkových pomerov, rodinnej príslušnosti, postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie bez toho, aby boli dotknuté rozdiely v zaobchádzaní potrebné pre posúdenie uvedené v prvom pododseku;
 - c) potrebujú osobitnú ochranu alebo sú určitým spôsobom zraniteľní.
2. Po identifikácii štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti členské štáty zaregistrujú údaje tých osôb, pre ktoré plánujú vykonať postup presídlenia, a to:
- a) meno, dátum narodenia, pohlavie, štátnu príslušnosť a iné osobné údaje;
 - b) odtlačky všetkých prstov a podobu tváre každého štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti vo veku od šiestich rokov;
 - c) druh a číslo akéhokoľvek dokladu totožnosti alebo cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny a
 - d) dátum registrácie, miesto, kde sa registrácia uskutočňuje, a orgán, ktorý registráciu uskutočňuje.

Počas registrácie sa môžu zhromažďovať aj dodatočné údaje potrebné na vykonanie odsekov 3 a 4.

3. Členské štáty posúdia, či štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti uvedení v odseku 2 spĺňajú kritériá oprávnenosti uvedené v článku 5 a či nie sú vylúčení v súlade s článkom 6 ods. 1.

Členské štáty vykonajú toto posúdenie na základe listinných dôkazov vrátane, ak je to vhodné, informácií od UNHCR o tom, či štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca, alebo na základe osobného pohovoru alebo kombináciou oboch prístupov.

4. Členské štáty prijímú rozhodnutie o presídlení štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti na základe posúdenia uvedeného v odseku 3 čo najskôr, najneskôr však do ôsmich mesiacov od ich registrácie. Členské štáty môžu predĺžiť uvedenú lehotu ôsmich mesiacov o obdobie najviac štyroch mesiacov v prípade, ak sa vyskytnú zložité skutkové a právne otázky.

5. Členské štáty uchovávajú údaje uvedené v odsekoch 2 až 4 počas piatich rokov od dátumu presídlenia.

Po uplynutí tohto obdobia členské štáty tieto údaje vymažú. Členské štáty vymažú údaje o osobe, ktorá nadobudne občianstvo niektorého z členských štátov pred uplynutím tejto lehoty, len čo sa členský štát dozvie o tom, že dotknutá osoba nadobudla takéto občianstvo.

6. V prípade zamietavého rozhodnutia dotknutá osoba nebude presídlená.

7. V prípade kladného rozhodnutia členský štát:

- a) prizná postavenie utečenca, ak štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti spĺňa podmienky na priznanie postavenia utečenca, alebo prizná postavenia doplnkovej ochrany, ak je štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti osobou oprávnenou na doplnkovú ochranu. Členský štát toto rozhodnutie oznámi štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo osobe bez štátnej príslušnosti. Rozhodnutie o priznaní postavenia utečenca alebo osoby, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, má rovnaký účinok ako rozhodnutie o priznaní postavenia utečenca alebo osoby, ktorej sa poskytla doplnková ochrana podľa článkov 13 a 19 nariadenia (EÚ) XXX/XXX [kvalifikačného nariadenia], keď dotknutá osoba vstúpi na územie členského štátu;
- b) ponúka cestovné služby vrátane lekárskeho prehliadok na stanovenie spôsobilosti cestovať, poskytuje bezplatnú prepravu na svoje územie a v prípade potreby ponúka uľahčenie postupov na výstupe v tretej krajine, z ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti prijíma;
- c) ponúka štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobám bez štátnej príslušnosti orientačný program pred odchodom, ktorý môže zahŕňať informácie o ich právach a povinnostiach, jazykové kurzy a informácie o sociálnom, kultúrnom a politickom usporiadaní daného členského štátu.

8. Na účely vykonávania riadneho postupu členské štáty môžu pred identifikáciou štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti požiadať UNHCR alebo prípadne [Agentúru Európskej únie pre azyl] alebo príslušné medzinárodné orgány, aby im postúpili žiadosti tých štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, v prípade ktorých tieto subjekty v plnej miere posúdili:

- a) či sa na nich vzťahuje rozsah pôsobnosti cieľného systému Únie pre presídľovanie; a
- b) či patria do jednej z kategórií zraniteľnosti uvedených v článku 5 písm. b) bode i).

Členské štáty môžu tiež požiadať UNHCR, aby v plnej miere posúdil, či štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorých im UNHCR odporučil, spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca v zmysle článku 1 Ženevského dohovoru z roku 1951.

Členské štáty môžu taktiež požadovať, aby sa zohľadňovali okrem iného kritériá stanovené v písmenách a) až c) odseku 1.

9. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s postupom stanoveným v článku 14 na účely doplnenia prvkov uvedených v odsekoch 1 až 4 s cieľom prípadne prispôbiť postup presídlenia okolnostiam v tretej krajine, z ktorej sa presídlenie uskutočňuje.

Článok 11

Zrýchlený postup

Ak sa vo vykonávacom akte Komisie, ktorým sa prijíma cielený systém Únie pre presídľovanie, stanovuje zrýchlený postup, a odchylne od článku 10, členské štáty:

1. neposudzujú, či štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti spĺňajú požiadavky uvedené v článku 5 písm. a) bode i);
2. nepožiadajú UNHCR o posúdenie toho, či štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca v zmysle článku 1 Ženevského dohovoru z roku 1951;
3. prijmú rozhodnutie o presídlení v čo najkratšom čase, najneskôr však do štyroch mesiacov od registrácie štátneho príslušníka tretej krajiny uvedenej v článku 10 ods. 2; členské štáty môžu predĺžiť uvedenú lehotu štyroch mesiacov o obdobie najviac dvoch mesiacov v prípade, ak sa vyskytnú zložité skutkové a právne otázky;
4. priznajú dotknutým štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobám bez štátnej príslušnosti postavenie doplnkovej ochrany.

Postavenie doplnkovej ochrany priznané na základe bodu 4 sa považuje za ukončené, keď sa prijme konečné rozhodnutie v otázke medzinárodnej ochrany, o ktorú požiadala osoba, ktorej bola doplnková ochrana poskytnutá.

Článok 12

Operatívna spolupráca

1. S cieľom uľahčiť vykonávanie cielených systémov Únie pre presídľovanie, členské štáty určia národné kontaktné miesta a môžu rozhodnúť o vymenovaní styčných úradníkov v tretích krajinách.
2. [Agentúra Európskej únie pre azyl] môže podporovať členské štáty, a to aj koordinovaním technickej spolupráce medzi nimi, pomocou pri vykonávaní cielených systémov Únie pre presídľovanie a uľahčovaním spoločného využívania infraštruktúry v súlade s [nariadením (EÚ) XXX/XXX (nariadenie o Agentúre Európskej únie pre azyl)³⁹].
3. S cieľom vykonávať cielené systémy Únie pre presídľovanie, a najmä vykonávať orientačné programy pred odchodom, lekárske prehliadky na stanovenie spôsobilosti cestovať, cestovné služby a iné praktické opatrenia, členským štátom môžu pomáhať partneri v súlade s ustanoveniami o koordinácii a praktickej spolupráci na mieste prijatými pre cielené systémy Únie pre presídľovanie zriadené v súlade s článkom 8 ods. 2 písm. d).

³⁹ Ú. v. EÚ L [...], [...], s. [...].

Článok 13

Výbor na vysokej úrovni pre presídlenie

1. Zriaďuje sa Výbor na vysokej úrovni pre presídlenie, ktorý pozostáva zo zástupcov Európskeho parlamentu, Rady, Komisie, vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a členských štátov. Do výboru môžu byť prizvaní [Agentúra Európskej únie pre azyl,] UNHCR a IOM. Zástupcovia Islandu, Lichtenštajnska, Nórska a Švajčiarska budú prizvaní na zasadnutia Výboru na vysokej úrovni pre presídlenie vtedy, keď vyjadria svoj zámer pridružiť sa k vykonávaniu ročného plánu Únie pre presídľovanie.
2. Výboru na vysokej úrovni pre presídlenie predsedá Komisia. Výbor zasadá v prípade potreby kedykoľvek na požiadanie Komisie alebo na žiadosť niektorého členského štátu a zasadá aspoň raz ročne.
3. Komisia konzultuje s Výborom na vysokej úrovni pre presídlenie otázky týkajúce sa vykonávania rámca Únie pre presídľovanie.

Článok 14

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty s výhradou podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 10 ods. 9 sa Komisii udeľuje na neurčité obdobie odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 10 ods. 9 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Pred prijatím delegovaného aktu Komisia konzultuje s odborníkmi určenými každým členským štátom v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016⁴⁰.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 10 ods. 9 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 15

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

⁴⁰ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 16

Pridruženie Islandu, Lichtenštajnska, Nórska a Švajčiarska

Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko sa vyzývajú k tomu, aby sa pridružili k vykonávaniu ročného plánu Únie pre presídľovanie. V prípade ich pridruženia sa musia náležite zohľadniť základné prvky tohto nariadenia, najmä tie, ktoré sa týkajú postupu presídlenia a práv a povinností presídlených osôb.

Článok 17

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 516/2014

Nariadenie (EÚ) č. 516/2014 sa mení takto:

1. V článku 1 ods. 2 sa vypúšťa písmeno d).
2. Článok 2 sa mení takto:
 - a) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) „presídľovanie“ je prijímanie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, z tretej krajiny, do ktorej alebo v rámci ktorej boli vysídlení, na územie jedného z členských štátov s cieľom poskytnúť týmto osobám medzinárodnú ochranu“;
 - b) vkladajú sa tieto body aa) a ab):

„aa) „rámec Únie pre presídľovanie“ je rámec Únie pre presídľovanie zriadený v súlade s [nariadením (EÚ) XXX/XXX (nariadenie o rámci pre presídľovanie)];

aa) „cieľový systém Únie pre presídľovanie“ je cieľový systém Únie pre presídľovanie zriadený v súlade s článkom 15 ods. 2 [nariadenia (EÚ) XXX/XXX (nariadenie o rámci pre presídľovanie)]“.
3. Článok 17 sa nahrádza takto:

„Článok 17

Zdroje na rámec Únie pre presídľovanie

 1. Okrem pridelennej sumy vypočítanej v súlade s článkom 15 ods. 1 písm. a) členské štáty dostanú v súlade s cieľovým systémom Únie pre presídľovanie jednorazovú platbu 10 000 EUR za každú presídlenú osobu.
 2. Suma uvedená v odseku 1 sa prideli členským štátom na základe individuálnych rozhodnutí o financovaní, ktorými sa schvaľuje ich revidovaný národný program v súlade s postupom stanoveným v článku 14 nariadenia (EÚ) č. 514/2014.
 3. Každý členský štát, ktorému sa prideli suma uvedená v odseku 1, zahrnie do ročných účtovných závierok stanovených v článku 39 uvedeného nariadenia počet osôb, pri ktorých vzniká nárok na vyplatenie sumy. Presun týchto prostriedkov na iné akcie v rámci národného programu nie je možný, pokiaľ ho výslovne neschváli Komisia v revízii národného programu.
 4. Členské štáty uchovávajú informácie potrebné na riadnu identifikáciu presídlených osôb a dátum ich presídlenia.
 5. Prostriedky pridelené pred [dátumom nadobudnutia účinnosti nariadenia (EÚ) XXX/XXX (nariadenie o rámci pre presídľovanie)] tým nie sú dotknuté.“

4. Pojem „program Únie pre presídľovanie“ sa nahrádza pojmom „rámec Únie pre presídľovanie“.
5. Príloha III sa vypúšťa.

Článok 18

Hodnotenie a preskúmanie

1. Správu o uplatňovaní tohto nariadenia v členských štátoch Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade do 31. decembra 2018.
2. Okrem informácií poskytovaných raz za týždeň [Agentúre Európskej únie pre azyl] o počte štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí boli skutočne presídlení, ako je stanovené v článku 22 ods. 3 [nariadenia (EÚ) XXX/XXX (dubľinské nariadenie)], členské štáty poskytujú Komisii a [Agentúre Európskej únie pre azyl] informácie potrebné na vypracovanie správy na účely odseku 1.
3. Na základe návrhu Komisie a pri zohľadnení správy uvedenej v odseku 1 Európsky parlament a Rada preskúmajú toto nariadenie do 30. júna 2020.

Článok 19

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť [...] dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*